

تأثیر حاکمیت شرکتی و مدیریت سود بر ورشکستگی شرکت های پذیرفته

شده در بورس اوراق بهادار تهران

سعید رستمی

کارشناس ارشد حسابداری، غیر انتفاعی غزالی قزوین

چکیده

در پژوهش حاضر به بررسی تأثیر مولفه های راهبری شرکتی و مدیریت سود بر درماندگی مالی در شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران پرداخته شده است. به منظور سنجش مدیریت سود به عنوان متغیر مستقل اول تحقیق از مدل تعدیل شده جونز و به منظور سنجش حاکمیت شرکتی به عنوان متغیر دوم تحقیق دو عامل میزان استقلال اعضای هیات مدیره و میزان مالکیت سهامداران نهادی بهره گرفته شده است.

برای ارزیابی درماندگی مالی شرکت های مورد مطالعه به عنوان متغیر وابسته تحقیق از مدل آلتمن بهره گرفته شده است. در مسیر انجام پژوهش حاضر، داده های ۷۵ شرکت بورس اوراق بهادار تهران در یک دوره زمانی ۱۰ ساله ۹۴-۸۵ بر اساس الگوی حذف سیستماتیک انتخاب و آزمون های مناسب آماری بر روی آن ها صورت گرفته است. تجزیه و تحلیل حاصل از آزمون فرضیه های پژوهش با استفاده از رگرسیون خطی چند متغیره، استفاده از روش داده های تابلویی و اثرات تصادفی، حاکی از این امر بود که:

مدیریت سود بر اجتناب از درماندگی مالی تأثیر منفی معنی دار داشته و دو مکانیزم راهبری شرکتی مورد بررسی، استقلال اعضای هیات مدیره و حضور سهامداران نهادی، با اجتناب از وقوع ورشکستگی هر چند رابطه معنادار ندارد ولی بر ناتوانی مالی شرکت ها تأثیر گذار است. ، استقلال اعضای هیات مدیره دارای تأثیر منفی و حضور سهامداران نهادی تأثیر مثبت بر ورشکستگی دارند. همچنین افزایش همزمان نسبت اعضای غیر موظف هیات مدیره و مدیریت سود باعث افزایش ناتوانی مالی شرکت ها می شود.

واژه های کلیدی: مدیریت سود - راهبری شرکتی - درماندگی مالی - مدل آلتمن